

Lu Lina: Vítězství je na dosah. Rusům už docházejí autolaky! A další mediální hovínka

- CZ24 News | 5. února 2023

Vítězství je na dosah. Rusům už docházejí autolaky.

Nejlepší je Babiš!

Podle průzkumu provedeného ještě před volbami lidi nejvíc věří Babišovi, Okamurovi a Zemanovi a žebříčku nedůvěry suverénně vévodí koaliční [kabinet profesora Caligariho](#). Což se vzápětí také potvrdilo v praxi, protože ve volbách drtivě zvítězil *vládní* kandidát. Zajímavé. Kromě jiného statistické vyjádření faktu, že u voličů vítězné strany majících v erbu dobro a lásku, byla úplně největší motivací nenávisť.

Ale nevolil ho nikdo

Babiše podle *Hovinek* prý nakonec nevolili ani vidláci. Darovanou kozu je evidentně třeba vydojit úplně do sucha. Ano, my už jsme to pochopili. Váš komunista je mnohem lepší než ten náš. LID promluvil. Takže se klidně můžete zase začít tetelit slastí nad obvyklými agendami. Třeba nad zeleným socialismem, cenzurou nebo válkou. Místo abyste poraženého dávno po zaznění gongu furt kopali do hlavy. Asi pro jistotu, nebo co.

Cenzura nebude

Tak cenzura to prý nebude. Půjde pouze o kontrolu a omezování informačních toků jejichž účelem bude primárně umlčování výhradně protistátních elementů hodlajících rozvracet naše či evropské socialistické zřízení. Tak to se mi fakt ulevilo. Ovšem čistě z vrozeného pesimismu stran validity prohlášení vládních institucí plynoucího ze zkušenosti, přinesu pro jistotu něco dříví do lesa a všem potenciálním protistátním elementům připomínám fundamentální poučku, že nejen s policií, ale ani s ostatními orgány činnými v trestním řízení se NEMLUVÍ.

Touché!

Než budu pokračovat, chci se podělit o mimořádný zážitek. O dvojitou rozkoš, kterou jsem prožil, když jsem četl rozhovor s profesorem Kellerem. Číst Kellera je totiž intelektuální rozkoší vždy, a když přitom objevíte další poklad, zažijete logicky rozkoš dvojitou. V rozhovoru je citován výrok profesora Budila k výsledku prezidentské volby. Je to tak přímo na komoru, že to v každé nezbblblé bytosti mající elementární cit pro jazyk musí nutně vyvolat touhu profesora Budila zulíbat, vzít si ho a mít s ním děti. Cituji: „... Volby vyhrál prázdný metrosexuální hajný v cizím žoldu...“ Touché! Já furt nemoh přijít na to, jak toho omšelého d'Artagnana uchopit a charakterizovat. „Prázdný metrosexuální hajný.“ Bože. Ještě furt se zelenám závistí. Tohle bych nevymyslel, ani kdybych to Mefistovi taky podepsal. Dvakrát.

Diplomatická vyšší dívčí

„Číně brnká na nervy telefonát Pavla s tchajwanskou prezidentkou,“ zní titulěk na *Hovinkách*. Správně. Proč *brnkat* na nervy jen jedné velmoci, když můžete brnkat dvěma. Poznámky mám taky dvě. První k autorovi: gratuluju, překonat tuhle metu svědčí o mimořádné intelektuální kapacitě zjevně plynoucí z rozsáhlého kulturního, vzdělanostního a morálního fundamentu, který se, jak vidno

z textu, projevuje brilantní schopností formulovat myšlenku kultivovaně, bude velmi těžké. Druhou k *telefonistovi*: vyzvat hned poté, co jsem se jako nováček musí váhy sotva naučil zavazovat trenky mistra světa v těžké váze, to chce sebevědomí. Nebo rozkazy. Nebo prázdný kokos. Nebo všechno dohromady. Každopádně gratuluju, to jsme přesně potřebovali. Kdyby v rámci EU výhradně česko-pobaltská soutěž „*Kdo víc nasere Čínu,*“ byla jenom další známkou zvyšující se imbecility elit, bylo by to možná i zábavné. Asi to mají jako iniciační rituál, nebo co. Domorodci z Vanuatu skáčou z vachrlatých věží na liáně a oplodňují tak zemi a čeští *demokrati* holt zase obcují s Tchaj-wanem a oplodňují tím naše vztahy s největší světovou ekonomickou velmocí. Mou radost z tohoto prvního důkazu, že lid zvolil moudře a na Hradě usadil státníka mezinárodního formátu bohužel poněkud kalí fakt, že mi naprosto unikají pozitiva onoho demonstrativního obcování s tímto asijským páriou a de facto ekvivalentem Doněcké lidové republiky. Pokud tedy nepočítám poplácání po zádech od spojenců, co si s tchajwanskou prezidentkou netelefonují a s radostí potom přeberou i naše zbývající čínské akvizice.

Voláme, komu chceme!

O level výš to pak ještě posunul náš mimořádně populární premiér diplomatickým prohlášením roku, že „...*jako suverénní stát si sami rozhodujeme s kým si zavoláme...*“ Mám velikou radost z toho, že můj doposud nevyvratitelný dojem, že jako suverénní stát jsme přestali dávno existovat plynoucí z prostého faktu, že všechna zásadní politická rozhodnutí, jako třeba s kým budeme obchodovat, co budeme jíst, z čeho budeme vyrábět elektřinu, čím budeme jezdit, co si máme myslet, co smíme číst, s kým budeme válčit i komu smíme volat, jsou už desítky let přijímána výhradně mimo území tohoto *suverénního* státu, se ukázal zcela mylným.

Jára Cimrman volající, nespící

Hajnej, mimochodem, kromě bleskového *coup de grâce* už i tak dost rozhašeným vztahům s Čínou, stihnul za tu chvíli vpravdě cimrmanovský počet aktivit. Například už teď má naprosto jasno, že na Hradě se provozovaly zločinné pikle, kolegové rozvědčikovi naplnil smysl bytí předáním poukazu na vysněné nárameníky, se zastupujícím ministrem zahraničí Ukrajiny a zbytkem Rychlých šípů poladil notičky, podpořil momentálně nejznámějšího světového komika, potrénoval svého stále úřadujícího předchůdce a dokonce ještě na pódiu přijal první zahraniční návštěvu kolegyně z líhně. Obdivuhodné. Nicméně věci a hlavně téhle zemi by po mém soudu asi prospělo, kdyby třeba někdo přičetnější z toho hejna poradců *hajnýho* nějak diplomaticky informoval, že sice vyhrál a to je skutečně úžasné, ale že až do 9. března je furt jenom penzista. A s vyhlášením války Číně bylo proto lepší ještě počkat a nepřipravit tím naše invazní prvosledové jednotky o důležitý moment překvapení. Myslím, že to asi místo politické *ejaculatio praecox* chtělo spíš *řád a hlavně klid*.

Good job, dude!

Nově zvolenému českému prezidentovi pogrataloval už také americký ministr zahraničí. No, ještě aby zrovna ten negrataloval. Vždyť jde o významný úspěch americké zahraniční politiky.

Minutu poté

„*Reformy penzí a daní jsou prý nezbytné,*“ prohlásil „*hajný*“ minutu po volbách. Vzhledem k tomu, že tím myslel menší důchody a vyšší daně, je asi poměrně velká škoda, že se pan *spojovatel* nevyjádřil trochu dřív. Ale já to chápu, pro samé fráze, bezobsažné leč vznešeně znějící plky a vysvětlování, že ve straně byli i demokraté a on pod dohledem GRU studoval na diplomata, nebyl čas prezentovat nějaké konkrétní politické či ekonomické názory. Ale nezoufejte. Vaše vyšší daně a nižší důchody na druhou stranu znamenají například více lepidla a polévky pro zachránce planety, více notebooků pro

elfy nebo více zbraní pro Ukrajinu. A dobra, marná sláva, není nikdy dost.

Vítězství liberální demokracie

Zahraniční média komentují výsledek našich prezidentských voleb jako obvykle, tedy s nulovou znalostí reality a o to větší fantazií. Ovšem jestli je zvolení bývalého mimořádně aktivního slouhy totalitního režimu jehož životní opus magnum spočívá pouze v rychlosti *porevolučního překabátění* skutečně „vítězstvím liberální demokracie,“ tak ať liberální demokracie odpočívá v pokoji.

Kdo, když ne my?

To, jak všichni vehementně popírají, že by jim slovo mobilizace byť jen přišlo na mysl v kombinaci s vyhraněným postojem NATO, s podezřelým právním kutilstvím v [branné legislativě](#) a faktem, že ukrajinské zbraně postupují stále vítězněji vpřed, mne poslední dobou nutí k zamyšlení. Sice žádná mobilizace nebude, protože nejsme ve válce, ale já si z vrozeného štouralství prostě jen tak v duchu volně asocioval. Vzhledem k tomu, že jsem takzvaný pasivní *záložák*. A ti dle zatím platné legislativy budou třetí v pořadí, hned jak dojdou záložáci aktivní. A těch je pět a půl, takže až bude mobilizace, co nikdy nebude, zákopoví nadšenci typ kadet Biegler dojdou poměrně rychle. Nás, typ jednoroční dobrovolník Marek, je naopak zhruba milion. A asociace vedly k otázkám. Co teda bude, až Rusové po další sérii vítězných ukrajinských ofenziv opět v panice ustoupí vpřed a Ukrajina se zase o něco smrskne? Co bude, až dojdou Ukrajinci? Co se stane v tom naprosto nepravděpodobném případě, který *nikdy nepřipustíme*, když Rusové i přesto dosáhnou svých válečných cílů? Když Putin nesmí za žádnou cenu zvítězit? Kdo Ukrajince ve svaté válce Dobra se Zlem, kterou *nesmíme prohrát*, v takovém případě nahradí a bude dál bránit smrtelně ohrožené evropské hodnoty? Lipavský, ačkoliv mu to s blembákem skutečně mimořádně [sekne](#), to asi nebude.

Když dva dělají totéž...

Onehdy jsem narazil na článek s titulkem: „*Spojené státy dál sedí na syrské ropě a odmítají odejít ze země: mají v ní své zájmy...*“ Pro pochopení širšího kontextu podotýkám, že popsany stav nastal poté, kdy státy NATO v čele s USA vojenskou *agresí hrubě porušily suverenitu a územní celistvost Sýrie a okupovaly její území*. To vše pod záminkou *ohrožení své bezpečnosti*. Poté, co už předtím vojensky podporovaly domácí protivládní vzbouřence – terminologií syrské vlády *teroristy*. Zajímavé. Takové povědomé je to. Ovšem protože nemáme cenzuru ani nikdo nekontroluje, jestli svým názorem nehrožuju demokracii či nešířím ruskou propagandu tak pro jistotu dodávám, že mi to rozhodně nic nepřipomíná, pro zájmy Spojených států mám velké pochopení a každý večer chvilku postojím před barevnou fotografií Viktorie Nulandové.

Celoživotní vzdělávání

Kaufland vzdělává zákazníky. A to nejenom v přírodních vědách tím, že na zadní straně obalů oněch báječných šmakulád, které prodává, bývá zpravidla celá periodická soustava prvků. Rozšířená edukace bude směřovat k tomu, abyste ty nakoupené chemické zbraně taky do posledního drobečku zkonsumovali a neházeli ty dobrůtky do košů. Protože to pak například rozleptává stěny kukavozů, nebo železobetonové podlahy ve spalovnách. Jsem k této pokrokové novince nicméně poněkud skeptický, protože už to prý nějaký pátek praktikují a když tam nakupuju, tak na většině zákazníků pozoruju ledacos, jen ne známky jakékoliv edukace. Vzdělávací samošky, ty vole, to nenapadlo ani komanče.

Hlasů není nikdy dost

A protože volba prezidenta definitivně zasichovala naše prozápadní ukotvení na všech úrovních moci, nastal správný čas začít zavádět to, co se na Západě tolik osvědčilo, my to ještě nemáme a bez všech prstenů moci by to nikdy přes veřejnou diskusi neprotlačili. Například korespondenční hlasování. Protože zvednout prdel, někam dojít a prokázat tam právo volit, je pro generace Y a Z už moc složitý a navíc se tím zvyšuje uhlíková stopa. Jenže mají většinou správné názory, takže proč se o jejich hodnotné hlasy zbytečně připravovat, že. A rozhodně bych potom přidal i snížení věku. Asi tak na [12](#).

Pohádky Ovčí babičky

Seznam, *najdu tam, co neznám*, přišel se senzačním odhalením, za kterým je na první pohled poctivé ověřování zdrojů a spousta investigativní dřiny, protože jde o obvinění z válečného zločinu. Rusové prý mučí zajatce. Řekl BBC jakýsi od pohledu mimořádně důvěryhodný ruský dezertér. No, směroplatnější zdroj informací abys pohledal s lucerničkou. Gratuluju. Už se těším, jak Seznam dává na sklo rozhovor Sputniku s ukrajinským zběhem tvrdícím, že zajatce mučí Ukrajinci. Bude totiž úplně přesně stejně informačně hodnotný. Naštěstí jsem se s faktem, že mainstreamové redakce se postupně téměř zcela zaplnily prvoky, jejichž jedinou devizou je nadšená uvědomělost, už před časem vyrovnal. Takže mám na plody jejich práce poměrně velmi mírná měřítka a vnímám je tak, jak jsou v podstatě myšlena – tedy něco jako večerňáček, Výměnu manželek či Staré pověsti české. Pro dohled nad kvalitou názorů dodávám, že tím rozhodně netvrdím, že Rusové zajatce určitě nemučí.

Řeháková do NATO!

Dlouholetá mluvící hlava NATO ne úplně dobrovolně končí, dólíček je to fajn, že, hledá se náhrada a spekuluje se, že skvělá by byla nějaká *žena z východní Evropy*. Proč, to se mně fakt neptejte. Nicméně mám horkou kandidátku. Navrhuju slečnu Řehákovou. Je to bezpochyby žena a Východoevropanka. Politicky uvědomělá, sklony k revizionismu nepozorovány, schopná veřejně vystupovat, její vystupování zanechává v publiku opravdu nesmazatelný dojem. Po tom upjatém dánském sucharovi by takto bezprostřední, téměř dadaistický projev byl jistě příjemnou změnou. Trocha humoru a rozvernosti mládí by pochmurnou pracovní náplň generálního tajemníka – vyvolávání mezinárodního napětí a ospravedlňování následných vojenských agresí obranné aliance – jistě učinilo pro občany, kteří to všechno musí platit, mnohem stravitelnější.

AUTOR: Lu Lina, Non Serviam